10/07/2024

Митрополит Јован: Беседа о миру и дару Божјем

Његово Високопреосвештенство Митрополит шумадијски г. Јован је служио 9. јула 2024. године свету Литургију у храму Светог великомученика Пантелејмона у Станову и том приликом беседио:

– У име Оца и Сина и Светог Духа. Чули смо данас једну поучну јеванђељску причу у којој Господ говори ученицима, када их шаље да проповедају Јеванђеље, да иду на пут али да ништа не носе. Не треба им ни торба, ни две хаљине, ни обућа, јер је „посланик достојан хране своје“. Дивне су ово и поучне речи, поготову када Господ даље каже: Када уђете у кућу, ту кућу поздравите речима Мир дому овоме. Шта у ствари овим Господ говори? Жели да каже да оно што треба да имају са собом, како би то могли и другима да дају, јесте управо мир. То је нешто што нам је поред љубави и наде најпотребније. Можемо чути и да свако богослужење почиње речима: У миру Господу се помолимо. Дакле, морамо схватити да се не можемо ни молити ако немамо мира. Наш мир је краткотрајан, а Божји је вечан. Ми на свакој Литургији чујемо више пута реч мир. Можемо се запитати какав мир жели

Црква овим благословом. Какав мир Црква уноси у наше душе? Она жели да унесе онај мир о коме су певали анђели када се Христос родио, а то је: Слава на висини Богу и на земљи мир, међу људима добра воља. Ако хоћемо добру вољу морамо имати мир. Мир је онај који је Христос оставио приликом свог Вазнесења. Црква је заједница која нам је дата да је изграђујемо. Онај који уноси немир у Цркву, створио је немир у себи. Зато апостол Павле и говори да ће оног који поквари Цркву њега покварити Бог. О миру данас много слушамо, а мира је све мање. Где је нестао тај мир који је Господ оставио? Човек је, нажалост, више заволео немир и видимо да устаје народ на народ. Сведоци смо да нема више тог мира, јер не размишљамо о миру Божјем. Не размишљамо о Царству које је мир. Христов мир је изузетан мир, јер настаје у души онда када се из ње уклоне греси и када се у њу усели Христос. Христов мир нам доноси слободу у Христу. Размишљајмо колико у нама има мира, а у нама има мира колико има Бога у нама.

А Господ апостолима још каже и: Када уђете у село, у кућу, прво испитајте ко ту борави. То значи, ако је у кући Божји човек онда ће и породица бити Божја. Ако је у кући добар домаћин, он ће бити пример и другима како треба да управљају домом. Ако је у кући Божји човек, онда је у тој кући благодат и благослов Божји. Осећају тада чељад да живе по благослову Божјем. Благослов није формалност, већ је то дар Божји. Када тражимо благослов тражимо дар, а сваки дар је одозго, са неба. Сваки дар који поседујемо јесте благослов Божји. Нама су дати дарови не на злоупотребу, већ да их умножавамо. Хришћанин не сме да буде саможив и да граби само себи, већ треба да умножава дарове, али и да их дели са другима, јер како Господ каже: Бадава сте добили, бадава и дајте. Зато је потребно да водимо рачуна да се не оглушимо о дар Божји. За некога се каже да нема дара ни за шта. То значи да се такав не труди да открије дар Божји у себи. Господ никога не приморава да Га прихвати, већ Он даје, а до нас је шта ћемо даље, да ли ћемо уселити у себе Бога или нечастивог.

spc.rs